

SINUN VUOROSI
PUHUA
- ME KUUNTELEMME
www.zpa.fi/aika
Vastauslomake liitteenä



Osallistu Aikamedian
asiakaskyselyyn!

www.ristinvoitto.fi

Ristin Voitto

Digi-
Ristin voitto



<< PRO1 - Itella Posti Oy <<
Itella Green

Nro 14

3. huhtikuuta 2014

» ”Jään kaipaamaan yhdessä tekemisen iloa”
Aikamedian myyntijohtaja Seppo Rajamäki jäi eläkkeelle. **Sivu 2**



Anna Lehtinen

Tellus yhdisti

» **Lähetyshaaste tuli
iholle Joensuussa**

Sivut 4–5

» **Ukrainassa ei
juutalaisvainoja**

Sivu 7

■ 20 vuotta Ruandan kauhuista
Sivut 10–11

■ Muistoissa Toronton herätys
Sivut 16–18

Pääkirjoitus » Takaisin yhteyteen **Sivu 3**

» puheenaie » uutiset » keskustelu » usko ja elämä » ajassa » radio-TV » ilmoitukset



Anssi Tüttänen

Aikamedian naurava kulkuri eläkkeelle

Seppo lähti – missio jäi

Seppo Rajamäen hyvä seurakuntatuntemus on ollut ratkaisevan tärkeä Aikamedian liiketoiminnan menestymiselle. Kentällä on tullut myös paljon rakkaita ystäviä.

Leevi Launonen
leevi.launonen@aikamedia.fi

Seppo Rajamäki sulki alkuvuokolla viimeisen kerran Aikamedian oven kustannusliikkeen edustajana.

Keuun Aikatalon työntekijät nyhertävät hiljaisina omissa huoneissaan. Sitten ulko-ovi käy ja sisälle astuu jukevä mieshahmo, myyntijohtaja **Seppo Rajamäki**. Hänen iloinen tervehdyksensä ja päivän ensimmäinen hyväntahtoinen huulenhaittonsa kuuluaan betoniseinien läpi talon toiseen päähän asti. Sepon saapuminen paikalle on kuin hiljaiseen hämäärään syttyisivät hetkessä kirkkaat ja lämpimät valot. Hän on tunnelman luoja, ja hänen persoonassaan on merkittäviä innoittavaa läsnäolon tuntua. Joukko Aikamedian työntekijöitä, helluntaipastoreita tai kristillisten järjestöjen edustajia puhelee keskenään. Seuraan liittyy Seppo Hermannin Rajamäki ja huikkaa tilannehuumorin mes-tarina pari oivaltavaa sutkautusta. Läsnäolijat repevät makeaan nauruun, joka hoitaa syvältä aina sydänjuuria myöten.

Seurakunnan puhujapöytäntöön tai konferenssilavalle nousee Aikamedian markkinointimies, Seppo. Hänen tyylikäs ulkomuotonsa ja juhlava äänensä luovat nopeasti vaikutelman, että miehellä täytyy olla myös tärkeää asiaa – häntä on siis syytä kuunnella. Ja olkoonpa kyseessä hengellinen puhe tai Aikamedian tuotteiden markkinointi, Rajamäki pistää koko sielunsa peliin. Hän käyttää kokemuksesta otettua kaikkia keinoja, jotka ei jätä ihmisiä kylmäksi. On siis ymmärrettävää, että myös hänen lähtökahveillaan koettiin liiketuksen kyyneleitä.

Nämä ovat tuttuja tilannekuvia kaikille Seppo Rajamäen ystäville ja työtovereille. Seppo on persoonana, joka ei jätä ihmisiä kylmäksi. On siis ymmärrettävää, että myös hänen lähtökahveillaan koettiin liiketuksen kyyneleitä.

Merkityksellistä työtä

Ennen Aikamedian tuloaan Seppo Rajamäki toimi yli 20 vuotta seurakuntatyössä Pohjanmaalla. Aikamedia Oy:n palvelukseen hän tuli marraskuussa 1998. Seppo antaa vieläkin pilke silmäkulmassa tunnustusta **Onni Senior Haapalalle**, joka ”teki yhden elämänsä kauaskantoisimmista ja viisaimmista päätöksistä” palkatessaan hänet talon markkinointitehtäviin.

Yli 15 vuoden työjakso on vaati-

nut ja myös antanut paljon.

– Aikamediassa olen saanut jalkaa lehtien, kirjojen ja äänitteiden kautta samaa hengellistä sanomaa kuin seurakuntatyössä. Olen saanut tavata uusia ihmisiä, käydä hyviä keskusteluja ja kohdata täysin uusia tilanteita, muun muassa rukoilla huoltoasemalla ihmisten puolesta, Rajamäki kertoo.

– Merkityksellisintä tässä työssä on ollut se, että olen saanut nähdä evankeliumin sanoman synnyttämän muutoksen monien ihmisten elämässä.

Muuttuva toimintaympäristö Keskustelu kääntyy nopeasti kristillisen kustannusalan nykyiseen tilanteeseen.

– Kilpailu on kiristynyt ja tarjontaa on todella paljon. Yhä useammat asiat kilpailevat nykyisin ihmisten ajankäytöstä. Asiakkaat eivät välttämättä sitoudu enää yhteen sisällöntuottajaan vaan hinta ja laatu ratkaisevat. Lisäksi sähköisten formaattien tulo on aiheuttanut voimakkaan murroksen kustannustoiminnassa, kokeutu myyntimies kuvailee toimintaympäristön kehitystä.

Rajamäen mukaan kaikki kristilliset kustantajat taistelevat hiipuvan talouden kanssa.

– Voittajat ovat ne, joilla on sitoutunut asiakaskunta ja hyvä yhteistyöverkosto, joita kustantaja

pystyy palvelemaan ajankohtaisilla tuotteillaan.

Aikamedian asemaa helluntailiikkeessä Rajamäki pitää vakaina. Yhteistyö seurakuntien ja yhdistysten kanssa on koko ajan syventynyt, ja yhteiset päämäärät helluntaikentällä ymmärrettään. Silti myös kehittämisen varaa löytyy.

– Herätysliikkeemme yhteyttä on tärkeä vaalia jatkossakin kaikilla tasoilla, eläkkeelle siirtyvä myyntijohtaja toivoo.

Entä Aikamedian suhteet muihin kristillisiin kustantajiin?

– Nekin ovat hyvät. Teemme paljon yhteistyötä, ja mielestäni kristillisessä kustannustoiminnassa emme ole ensisijaisesti toistemme kilpailijoita, vaan yhteistyökumppaneita.

Vaikkeat ajat ja voiman lähteet

Rajamäen vuosiin Aikamediassa mahtuu myös vaikeita kriisi-aikojia. Yksi raskaimmista ajanjaksoista koettiin 2000-luvun alkupuolella, jolloin yhtiö ajautui lähelle selvitystilaa. Sitä seurasi henkilökohtainen henkisesti että fyysisesti raskas sopeuttamisvaihe.

– Teimme silloin työtä lähes vuorotta. Kävimme joskus aamu-yöllä kello kolmen aikaan Keuruun Shellin huoltoasemalla kahvilla ja sen jälkeen suihkussa ja

paidan vaihdossa. Mutta siitäkin ajasta selvitettiin, ja nyt yhtiön toiminta on taas taloudellisesti vakaalla pohjalla.

Voimaa ja iloa työhönsä Rajamäki sanoo saaneensa työtovereiltaan.

– En ole koskaan kuullut Aikamediassa sanottavan, että tuo työ ei kuulu minulle. Yhdessä täällä on työtä tehty toinen toistamme auttaen ja tukien.

Seppo Rajamäki tunnetaan hyvänä ilmapiirin ja tunnelman luoja ja älykkään tilannehuumorin osajana. Hänestä tervehdys huumori on tärkeä osa elämää.

– Ehkä minut tunnetaan parhaiten nauravana kulkurina. Totesin jo 60-vuotishaastattelussa, että haluan myös taivaassa ehdottomasti huumoriosastolle. Huumori on elämän suola ja sokeri. Se on vapauttanut monen kireän tilanteen.

Herän hengellisyyden ja valloittavan huumorin lisäksi Rajamäki tunnetaan myös ahkerana lukijana ja kirjallisuuden sivistyneenä kuluttajana. Hänen kotikirjastossaan on noin 6 000 teosta. Mies lukee aina kun aika sallii ja siteeraa mielellään tunnettua sloganista: ”Koti ilman kirjoja on kuin talo ilman ikkunoita.”

Ystävät ovat jo pitkään vaatineet Rajamäkeä kirjoittamaan kir-

jaa hauskoista sattumuksista, joita hänellä on ehtymätön varasto. Milloin tämä bestseller on tulos, Seppo?

– Se on jo aika pitkällä, sillä kirjan kansi on jo valmiina. Lisäksi tyttärenti **Päivi Rinne** on keksinyt kirjalle valmiin nimenkin, *Naurava kulkuri*.

Lukijoiden on siis syytä seurata huolella Aikamedian tulevia uutuskatalogeja.

Ovi jää raolleen

Sepon puoliso **Maija** on viimeisten 15 vuoden aikana saanut ikävöidä lukemattomia kertoja miehensä kotiinpaluuta. Joskus matkat ovat kestäneet viikkojakoin.

– Ihailen suuresti Maijan sitkeyttä. Hän on jaksanut hoitaa yksin kotiamme, kun minä olen ollut maailmalla.

Nyt tilanne kuitenkin korjautuu. Tästä lähtien aamu- ja iltapäiväkahveja juodaan yhä useammin Maijan kanssa yhdessä.

Vaikka energiselle eläkeläiselle on ehditty tehdä jo monia uusia työtarjouksia, mies ei ole niihin tarttunut. Toistaiseksi Seppo haaveilee kiireettömästä lukemisesta ja merenrannasta. Lisäksi hän haluaa palvella voimiansa mukaan rakkaassa hengellisessä kodissaan, Isonkyrön helluntaiseurakunnassa.

Viime viikolla pidetty Aikamedian johtoryhmän kokous päätettiin kaihosiin halauksiin. Viestikapulan Seppo oli jo ehtinyt vaihtaa hyvissä ajoin seuraajalleen, uudelle myynti- ja markkinointipäällikölle **Mika Korkatille**.

– Jään kaipaamaan loistavia työtovereita, hyvää ilmapiiriä ja yhdessä tekemisen iloa. Matkaamme on sisällynyt joskus yhteistä itkuja, usein yhteistä naurua, mutta yhdessä on aina menty eteenpäin, Seppo kuvailee.

– Haluan sanoa työtovereileni Aikamediassa: säilyttäkää tämä hyvä ilmapiiri, tukekaa toinen toistanne ja muistakaa, että meillä on maailman paras sanoma ja missio!

Vaikka Seppo lähtee, ovi takana ei kokonaan sulkeudu.

– Jätän oven hieman raolleen, ettei vain ”luurankoni” jäisi kaappiin. Puhaltakoon Aikamediassa uudet raikkaat tuulet. Ovi jää raolleen myös sen tähden, että haluan olla Aikamedian mies elämäni loppuun saakka.

kuika

Seppo Rajamäki

- » Toiminut pastorina Isonkyrössä, Peräseiniöjoella ja Vaasassa.
- » Vastannut Aikamedian myynnistä ja markkinoinnista vuosina 1998–2013, viimeksi myyntijohtajana.
- » Hoitanut luottamustehtäviä muun muassa Pohjanmaan Lähetys ry:n, Fida International ry:n ja Kristillisten kustantajien hallituksissa.
- » Jatkaa Isonkyrön helluntaiseurakunnan kirjeenvaihtajana ja vanhimiston puheenjohtajana.

Ristin Voitto

Kristillinen viikkolehti ■ Vuodesta 1912 ■ Päätoimittaja Leevi Launonen

Suomen helluntaiseurakuntien julkaisu ■ 103. vuosikerta, ISSN 0355-4155 ■ www.ristinvoitto.fi

Toimituksen postiosoite rv.toimitus@aikamedia.fi ■ Aikamedia/RV-lehti, Jäspiänkatu 2, 04250 KERAVA ■ fax (09) 495 676

Takaisin yhteyteen

PARIKYMMMENTÄ vuotta sitten Suomeen alkoi kantautua viestejä hengellisestä liikehdinnästä, joka sai syntymäpaikkansa mukaan nimen ”torontolaisuus”. Sen vaikutuksia käsitellään laajemmin tämän lehden artikkelissa.

Suomessa torontolaisuus johti 1990-luvun loppupuolella uusien seurakuntien syntyyn. Osa torontolaisuuden ”uutta Hengen viiniä” juoneista hengellisistä johtajista ei jaksanut enää uskoa oman kotiseurakuntansa hengelliseen uudistumiseen. Voimakaina ja vaikutustahtoisina persoonina he lähtivät ja perustivat uusia seurakuntia. Suomeen syntyi niin sanottu cityseurakuntaliike. Monilla paikkakunnilla tämä aiheutti henkilöistiriitoja ja myös yksittäisten jäsenten eroamista helluntaiseurakunnasta.

Toiveista huolimatta torontolaisuus ei tuonut suurta herätystä Suomeen. Paria poikkeusta lukuun ottamatta uudet seurakunnat jäivät pieniksi paikallisiksi yhteisöiksi. Helluntaierätykselle torontolaisuus merkitsi lähinnä liikkeen sisäisen yhteyden rakoilua.

Nyt elämme uutta aikaa. Vuosien kuluessa näkemykset ovat ehtineet realisoitua, traumat parantua ja helluntaiseurakuntien suhteet uusiin seurakuntiin normalisoitua. Siksi on aika kysyä, voisiko meillä Suomessakin tapahtua samanlaista yhteyden löytymistä kuin Itävallassa, jossa helluntaiseu-



Voisimmeko kasvaa yhteyteen, jossa on sopivasti tilaa erilaisuudelle?



Leevi Launonen

Miten Ulf Ekmanin lähtö vaikutti?

miten on



Uppsalan Livets Ord -seurakunnan perustaja ja emeritusjohtaja **Ulf Ekman** siirtyi joitakin aikoja sitten vaimonsa ja poikansa kanssa katoliseen kirkkoon. Asia huomioitiin laajasti kristillisessä mediassa ja verkkokeskusteluissa.

Suomeen Livets Ord -seurakunta istutti ensimmäisen tytärseurakuntansa, Turun Elämän Sana -seurakunnan, vuonna 1990. Sen johtajana toimii pastori **Håkan Westergård**.

Miten Elämän Sana -seurakunnissa on suhtauduttu Ulf Ekmanin lähtöön perustamastaan yhteisöstä ja siirtymiseen katoliseen kirkkoon, Håkan Westergård?

– Tähän kysymykseen voin vastata vain Turun Elämän Sana -seurakunnan puolesta. Suurempia reaktioita en ole huomannut. Elämän Sana jatkaa samalla tavalla kuin Livets Ord Uppsalassa eli evankeliskarismaattisena seurakuntana. Ulf Ekman on kokenut Pyhän Hengen johdatusta liittyä katoliseen kirkkoon. Siunaamme häntä ja hänen vaimoan seuraamaan sitä tietä, minkä he kokevat oikeana ja Herran suunnitelmalla. Tiet eroavat, mutta ystävyys me pysyy.

Millaiset suhteet Suomen Elämän Sana -seurakunnilla on Uppsalan Livets Ordin?

– Elämän Sana Turku on aina ollut hyvin



En ole huomannut suurempia reaktioita.

rakunnat ja uudet karismaattiset seurakunnat siirtyivät joitakin vuosia sitten yhteisen sateenvarjon alle omaa identiteettiään menettämättä. Itävallassa tämä on koettu suurena kansallisena siunauksena. Voisiko sama tapahtua myös Suomessa?

Torontolaisuus toi helluntaiseurakuntiin mukanaan myös niin sanotun ylistyskulttuurin. Joitakin vuosia sitten helluntaierätyksen neuvoo-antavat vanhimmat totesivat ylistysmusiikkiin liittyvät mielipide-erot yhdeksi suurimmista ristiiriitojen aiheuttajista seurakuntien toiminnassa. Vuoden 2007 Talvipäivillä hyväksyttiin neuvoo-antavien valmisteleva vetoamus, jolla haluttiin antaa enemmän tilaa erilaisille musiikkityyleille jumaanpalveluselämässä. Se onkin taitannut viime vuosina pahinta musiikkitaistelun kärkeä ja auttanut katsomaan musiikkielämää kypsemmin ja avarammin.

Onko meillä nyt jo valmiutta tunnustaa, että uusissa ylistyslauluissa on monia hengellisiä helmiä ja samalla helluntaiseurakunnilla on arvokas musiikkiperinne, joka on ehdottomasti syytä säilyttää. Voisimmeko herätysliikkeenä kasvaa tasapainoiseen ja avaraan yhteyteen, jossa on sopivasti tilaa hengellisen kokemuksen ja musiikillisen ilmaisuuden erilaisuudelle? Kaikki saa Herralle laulaa -tapahtumat ovat mahtava esimerkki tämän eheyttävän ajattelun voimasta.